

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 816/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Кавецкића, због кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Кавецкића, адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 43/23 од 14.11.2023.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 118/24 од 13.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Кавецкића, адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 43/23 од 14.11.2023.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 118/24 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 43/23 од 14.11.2023.године, окривљени Милан Кавецкић оглашен је кривим због извршења кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези члана 30. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 01.11.2022. године па надаље.

Истом пресудом окривљени је, на основу члана 264. став 1. ЗКП, обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то ВЈТ-у Нови Сад у износу од 352.821,00 динара, као и општ.АА на име награде и нужних издатака пуномоћника износ од 268.125,00 динара, све у року од три месеца од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и Вишем суду у Новом Саду трошкове поступка чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 118/24 од 13.03.2024. године делимично су усвојене жалбе браниоца окривљеног Милана Кавечића, окривљеног лично и супруге окривљеног ББ, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 43/23 од 14.11.2023. године је преиначена у погледу одлуке о казни и то тако што је окр. Милан Кавечић због кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези члана 30. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, док су у преосталом делу жалбе браниоца окривљеног Милана Кавечића, окривљеног лично и супруге окривљеног ББ, а жалба јавног тужиоца ВЈТ- а Нови Сад у целости, одбијене као неосноване и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 43/23 од 14.11.2023.године, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Кавечића, адвокат Јовица Ковачевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело полно узнемиравање из члана 182а КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Милана Кавечића у поднетом захтеву истиче да у изреци пресуде није наведено да је окривљени „био способан да управља својим поступцима“, на који начин, по наводима браниоца, нису описана субјективна обележја кривичног дела у смислу члана 22. КЗ. Поред тога, по наводима браниоца у изреци пресуде нису описане ни радње извршења овог кривичног дела, па недостају и објективни елементи кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Кавечића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Милана Кавечића, адвокат Јовица Ковачевића, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд - Апелациони суд у Новом Саду је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 118/24 од 13.03.2024. године је дао јасне и довољне разлоге за свој

став (страна 5, последњи став другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законистости истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да у изреци пресуде није описана принуда на обљубу, нити је описана употреба силе као начин предузимања принуде од стране окривљеног, те да у конкретној ситуацији нема квалификоване претње, нападом на живот и тело оштећене, па се по налажењу браниоца у конкретној ситуацији ради о кривичном делу полно узнемиравање из члана 182а КЗ.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Кривично дело силовање из члана 178. Кривичног законика чини онај ко принуди другог на обљубу или са њом изједначен чин, употребом силе или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица.

Чланом 30. КЗ прописано је да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричито прописује кажњавање и за покушај.

У чињеничном опису радње извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде, да је окривљени Милан Каведић критичном приликом, у поноћ, у шуми, хватао за зглобове шаке оштећену, покушао да је пољуби, нудио јој да имају сексуалне односе, нудио јој да плати за сексуални однос, па кад није пристала, окривљени је вукао за косу, скидао шортс, тражећи да имају сексуални однос или да га орално задовољи, затим је након што је успела да побегне сустигао и оборио на бетон, на који начин је оштећена критичном приликом задобила лаке телесне повреде, описана је употреба принуде према оштећеној од стране окривљеног. По налажењу Врховног суда, изрека првостепене пресуде садржи опис принуде, као и силе као њеног саставног дела, отпор жртве, те упорност да се дело изврши од стране окривљеног, како би оштећену принудио на обљубу или са њом изједначен чин.

Према томе, из описа кривичног дела утврђеног побијаном правноснажном пресудом јасно произлази принуда на обљубу или са њом изједначен чин, који је у конкретној ситуацији остао у покушају, због чега у радњама окривљеног стоје сви битни елементи кривичног дела силовање у покушају из члана 178. у вези члана 30. КЗ, због кога је оглашен кривим, а не битни елементи кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а КЗ, како то неосновано истиче бранилац окривљеног у поднетом захтеву.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Кавеџића, адвоката Јовице Ковачевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић